

Amb els seus poc més de 100 metres *La Que Faltava* és una itinerari rodó: escalada entusiasmant de dificultat mitjana, mantinguda, sobre bona roca i perfectament equipada. La via cerca amb encert el millor terreny per l'escalada lliure, serpentejant per la banda dreta de la monolítica paret de La Falconera. Anirem trobant passatges ben variats: fissura, placa, flanquejos i alguna panxa. Per repetir la via només ens caldran 10 cintes exprés.

Recordeu que La Falconera està afectada per l'*Acord per a la regulació de l'escalada al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac*. <u>Informeu-vos</u> abans de planejar escalar a la zona.

Via: La Que Faltava

• Zona: Sant Llorenç del Munt – La Falconera

Dificultat: 6a+ (MD)
Dificultat obligada: V+
Llargària: 100 metres

Grau d'exposició: Mitjà/baixGrau de compromís: Baix

• Equipament: Via totalment equipada amb parabolts

• Material: 10 cintes exprés

Orientació: EstValoració: ****

Aproximació:

Circulem per la carretera BV-1221 direcció Talamanca. Un cop passat el Coll d'Estenalles continuem aproximadament un quilòmetre fins un revolt molt tancat on podem aparcar el vehicle. Des d'aquest punt continuem a peu en direcció nord; passarem una primera formació rocallosa i de seguida trobarem un trencall a mà dreta (fita). El prenem i ràpidament començarem a baixar. Al poc temps trobarem un parell de cordes fixes que ens ajudaran a baixar la canal, que finalment ens menarà al peu de la paret. Només hem de resseguir el peu de la paret fins trobar la nostra via, tot just abans d'una xemeneia molt emboscada (via TIM).

L1(6a+)

La via s'inicia tot just passat un sostre taronja característic i abans d'una xemeneia. Els primers metres són d'escalada fina i d'equilibri fins que abastem una fissura. Continuem per ella en escalada més aviat atlètica fins quedar sota una savina. Marxem un pèl a l'esquerra i pugem sobre un relleix on podem descansar. Segueix el tram més fi del llarg, un curt mur, molt vertical on haurem de tibar de presa petita. Un cop superat la verticalitat minva, però el tram continua essent elegant fins la mateixa reunió. 30 metres.

L2(V)

Sortim de la reunió flanquejant cap a l'esquerra fins arribar a una mena de canaló; continuem pel canaló amb bona presa i quan es posa més dret l'abandonem cap a la dreta amb un nou flanqueig, aquest més fi, cercant sempre la millor posició i les preses, que mai seran massa grosses. Fem la reunió a una còmoda balma. 15 metres.

L3(6a)

Marxem un pèl a la dreta per de seguida tirar amunt. De seguida trobem un pas difícil que es suavitza i marxem un xic a l'esquerra. Un cop superat el tram obliqüem a la dreta fins situar-nos sota una panxa, de superació atlètica, però amb preses bones i evidents. Abans d'arribar a la reunió encara haurem de superar un nou bombo, encara que més fàcil. 25 metres.

L4(V)

Iniciem el darrer llarg flanquejant cap a l'esquerra amb un ambient prou aeri i sempre sobre bones patates. A poc a poc anirem tirant cap amunt sobre terreny cada cop menys inclinat. Anem a buscar una savina i creuem un tram enjardinat abans d'escalar el darrer pany de la via, una preciosa placa inclinada amb bon cantell, que ens deixa tot just a la dreta de la bola somital on fem la reunió aprofitant un bon arbre. 30 metres. Si volem arribar al cim hem de fer una fàcil grimpada pel vessant nord (evident).

Descens:

Anem a buscar el vessant nord-oest i baixem per una llengua rocallosa que ens mena a un corriol que en pocs minuts ens apropa al vehicle.

El que més m'ha agradat:

- Bona roca, alguns cops de presa petita, altres amb generosos còdols...
- Ràpida i mantinguda.
- Ombra a partir de les 3 de la tarda.
- Ben equipada.